

MISSTÄNKT

BROTT

Fornminnesbrott 2017-02-16

Id: POD50-BM2017-370549756-31, Ext ärendenr: 5000-K283933-17

BESLUT

Förundersökningen läggs ned

Skäl

Det finns inte längre anledning att fullfölja förundersökningen. På det utredningsmaterial som nu föreligger går det inte att bevisa att den eller de som varit misstänkta har gjort sig skyldiga till brott. Ytterligare utredning kan inte antas förändra bevisläget på ett avgörande sätt.

23 kapitlet 4 § andra stycket rättegångsbalken

Motivering

Det går inte att bevisa att den misstänkte har haft sådant uppsåt (insikter och avsikter) eller har visat sådan oaktsamhet (vårdslöshet) som krävs för att förfarandet skall vara brottsligt.

Att de misstänkta saknat uppsåt till gärningen framstår som otvetydigt. Vad gäller frågan om de gjort sig skyldiga till straffbar oaktsamhet görs följande överväganden.

Straffbar oaktsamhet föreligger när en individ i inte obetydlig omfattning avviker från det handlande som kan förväntas av en normalt försiktig person och där individens personliga egenskaper inte föranleder att lägre krav på aktsamhet kan ställas på denne.

I förevarande fall har de misstänkta vidgått att de anlagt eld på delar av slottsruinen. Vid eldanläggelse får det antas att sotavsättning sker varvid skada eller ändring på/av fornlämningen inträffar. Mycket talar alltså för att det objektivt sett föreligger ett fornminnesbrott.

Vidare kan det knappast ha undgått de misstänkta att slottsruinen utgjorde en fornlämning.

Det kan emellertid inte bortses ifrån att utredningen ger starkt stöd för att slottsruinen använts som samlingsplats för lokalbefolkningen, varit nedskräpad och att eld vid flera tillfällen tidigare anlagts där samt att spår och rester av denna tidigare eldning funnits kvar på platsen. Något plakat som uttryckligen förbjuder eldning eller motsvarande på platsen verkar heller inte ha funnits.

Mot ovanstående bakgrund kan det inte bevisas att de misstänkta brustit i aktsamhet i sådan omfattning att det varit fråga om straffbar oaktsamhet.

MISSTÄNK

BROTT

Fornminnesbrott 2017-02-16

Id: POD50-BM2017-370590144-3L, Ext ärendenr: 5000-K283933-17

BESLUT

Förundersökningen läggs ned

Skäl

Det finns inte längre anledning att fullfölja förundersökningen. På det utredningsmaterial som nu föreligger går det inte att bevisa att den eller de som varit misstänkta har gjort sig skyldiga till brott. Ytterligare utredning kan inte antas förändra bevisläget på ett avgörande sätt.

23 kapitlet 4 § andra stycket rättegångsbalken

Motivering

Det går inte att bevisa att den misstänkte har haft sådant uppsåt (insikter och avsikter) eller har visat sådan oaktsamhet (vårdslöshet) som krävs för att förfarandet skall vara brottsligt.

Att de misstänkta saknat uppsåt till gärningen framstår som otvetydigt. Vad gäller frågan om de gjort sig skyldiga till straffbar oaktsamhet görs följande överväganden.

Straffbar oaktsamhet föreligger när en individ i inte obetydlig omfattning avviker från det handlande som kan förväntas av en normalt försiktig person och där individens personliga egenskaper inte föranleder att lägre krav på aktsamhet kan ställas på denne.

I förevarande fall har de misstänkta vidgått att de anlagt eld på delar av slottsruinen. Vid eldanläggelse får det antas att sotavsättning sker varvid skada eller ändring på/av fornlämningen inträffar. Mycket talar alltså för att det objektivt sett föreligger ett fornminnesbrott.

Vidare kan det knappast ha undgått de misstänkta att slottsruinen utgjorde en fornlämning.

Det kan emellertid inte bortses ifrån att utredningen ger starkt stöd för att slottsruinen använts som samlingsplats för lokalbefolkningen, varit nedskräpad och att eld vid flera tillfällen tidigare anlagts där samt att spår och rester av denna tidigare eldning funnits kvar på platsen. Något plakat som uttryckligen förbjuder eldning eller motsvarande på platsen verkar heller inte ha funnits.

Mot ovanstående bakgrund kan det inte bevisas att de misstänkta brustit i aktsamhet i sådan omfattning att det varit fråga om straffbar oaktsamhet.

MISSTÄNKT

BROTT

Fornminnesbrott 2017-02-16

Id: POD50-BM2017-370562196-3Q, Ext ärendenr: 5000-K283933-17

BESLUT

Förundersökningen läggs ned

Skäl

Det finns inte längre anledning att fullfölja förundersökningen. På det utredningsmaterial som nu föreligger går det inte att bevisa att den eller de som varit misstänkta har gjort sig skyldiga till brott. Ytterligare utredning kan inte antas förändra bevisläget på ett avgörande sätt.

23 kapitlet 4 § andra stycket rättegångsbalken

Motivering

Det går inte att bevisa att den misstänkte har haft sådant uppsåt (insikter och avsikter) eller har visat sådan oaktsamhet (vårdslöshet) som krävs för att förfarandet skall vara brottsligt.

Att de misstänkta saknat uppsåt till gärningen framstår som otvetydigt. Vad gäller frågan om de gjort sig skyldiga till straffbar oaktsamhet görs följande överväganden.

Straffbar oaktsamhet föreligger när en individ i inte obetydlig omfattning avviker från det handlande som kan förväntas av en normalt försiktig person och där individens personliga egenskaper inte föranleder att lägre krav på aktsamhet kan ställas på denne.

I förevarande fall har de misstänkta vidgått att de anlagt eld på delar av slottsruinen. Vid eldanläggelse får det antas att sotavsättning sker varvid skada eller ändring på/av fornlämningen inträffar. Mycket talar alltså för att det objektivt sett föreligger ett fornminnesbrott.

Vidare kan det knappast ha undgått de misstänkta att slottsruinen utgjorde en fornlämning.

Det kan emellertid inte bortses ifrån att utredningen ger starkt stöd för att slottsruinen använts som samlingsplats för lokalbefolkningen, varit nedskräpad och att eld vid flera tillfällen tidigare anlagts där samt att spår och rester av denna tidigare eldning funnits kvar på platsen. Något plakat som uttryckligen förbjuder eldning eller motsvarande på platsen verkar heller inte ha funnits.

Mot ovanstående bakgrund kan det inte bevisas att de misstänkta brustit i aktsamhet i sådan omfattning att det varit fråga om straffbar oaktsamhet.

MISSTÄNKT

BROTT

Fornminnesbrott 2017-02-16

Id: POD50-BM2017-370592950-3W, Ext ärendenr: 5000-K283933-17

BESLUT

Förundersökningen läggs ned

Skäl

Det finns inte längre anledning att fullfölja förundersökningen. På det utredningsmaterial som nu föreligger går det inte att bevisa att den eller de som varit misstänkta har gjort sig skyldiga till brott. Ytterligare utredning kan inte antas förändra bevisläget på ett avgörande sätt.

23 kapitlet 4 § andra stycket rättegångsbalken

Motivering

Det går inte att bevisa att den misstänkte har haft sådant uppsåt (insikter och avsikter) eller har visat sådan oaktsamhet (vårdslöshet) som krävs för att förfarandet skall vara brottsligt.

Att de misstänkta saknat uppsåt till gärningen framstår som otvetydigt. Vad gäller frågan om de gjort sig skyldiga till straffbar oaktsamhet görs följande överväganden.

Straffbar oaktsamhet föreligger när en individ i inte obetydlig omfattning avviker från det handlande som kan förväntas av en normalt försiktig person och där individens personliga egenskaper inte föranleder att lägre krav på aktsamhet kan ställas på denne.

I förevarande fall har de misstänkta vidgått att de anlagt eld på delar av slottsruinen. Vid eldanläggelse får det antas att sotavsättning sker varvid skada eller ändring på/av fornlämningen inträffar. Mycket talar alltså för att det objektivt sett föreligger ett fornminnesbrott.

Vidare kan det knappast ha undgått de misstänkta att slottsruinen utgjorde en fornlämning.

Det kan emellertid inte bortses ifrån att utredningen ger starkt stöd för att slottsruinen använts som samlingsplats för lokalbefolkningen, varit nedskräpad och att eld vid flera tillfällen tidigare anlagts där samt att spår och rester av denna tidigare eldning funnits kvar på platsen. Något plakat som uttryckligen förbjuder eldning eller motsvarande på platsen verkar heller inte ha funnits.

Mot ovanstående bakgrund kan det inte bevisas att de misstänkta brustit i aktsamhet i sådan omfattning att det varit fråga om straffbar oaktsamhet.

MISSTÄNK

BROTT

Fornminnesbrott 2017-02-16

Id: POD50-BM2017-370559655-3Z, Ext ärendenr: 5000-K283933-17

BESLUT

Förundersökningen läggs ned

Skäl

Det finns inte längre anledning att fullfölja förundersökningen. På det utredningsmaterial som nu föreligger går det inte att bevisa att den eller de som varit misstänkta har gjort sig skyldiga till brott. Ytterligare utredning kan inte antas förändra bevisläget på ett avgörande sätt.

23 kapitlet 4 § andra stycket rättegångsbalken

Motivering

Det går inte att bevisa att den misstänkte har haft sådant uppsåt (insikter och avsikter) eller har visat sådan oaktsamhet (vårdslöshet) som krävs för att förfarandet skall vara brottsligt.

Att de misstänkta saknat uppsåt till gärningen framstår som otvetydigt. Vad gäller frågan om de gjort sig skyldiga till straffbar oaktsamhet görs följande överväganden.

Straffbar oaktsamhet föreligger när en individ i inte obetydlig omfattning avviker från det handlande som kan förväntas av en normalt försiktig person och där individens personliga egenskaper inte föranleder att lägre krav på aktsamhet kan ställas på denne.

I förevarande fall har de misstänkta vidgått att de anlagt eld på delar av slottsruinen. Vid eldanläggelse får det antas att sotavsättning sker varvid skada eller ändring på/av fornlämningen inträffar. Mycket talar alltså för att det objektivt sett föreligger ett fornminnesbrott.

Vidare kan det knappast ha undgått de misstänkta att slottsruinen utgjorde en fornlämning.

Det kan emellertid inte bortses ifrån att utredningen ger starkt stöd för att slottsruinen använts som samlingsplats för lokalbefolkningen, varit nedskräpad och att eld vid flera tillfällen tidigare anlagts där samt att spår och rester av denna tidigare eldning funnits kvar på platsen. Något plakat som uttryckligen förbjuder eldning eller motsvarande på platsen verkar heller inte ha funnits.

Mot ovanstående bakgrund kan det inte bevisas att de misstänkta brustit i aktsamhet i sådan omfattning att det varit fråga om straffbar oaktsamhet.

Robert Knutsson